

ת"פ (מרכז) 16690-01-24 - מדינת ישראל נ' אליאור גבריאלי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 16690-01-24 מדינת ישראל נ'
גבריאלי(עציר)

לפני כבוד השופטת אפרת פינק

המאשימה מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז מרכז

נגד

הנאשם אליאור גבריאלי
ע"י ב"כ עוה"ד טל ליטן

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בכתב אישום מתוקן, המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, תקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 379 ו-382(א) לחוק העונשין, וסחיטה באיומים, לפי סעיף 428 לחוק העונשין.

2. לפי המיוחס, בשנת 2018 לערך, בעת ששהה המתלון, יליד שנת 1964, בארצות הברית, הוא נקלע לקשיים כלכליים, ולווה כספים כדלקמן: מיונה לזרוביץ' לווה 150,000 דולר, ובמשך הזמן השיב כספים כך שנותר לו חוב כלפיה בסכום של 50,000 דולר. מעת לעת שוחח עמה והבטיח כי ישיב את הכסף; מדוד אביטן קיבל 21,000 דולר בשנת 2021, על מנת לרכוש עבור דוד שלושה שעוני יוקרה, אך הוא לא רכש את השעונים ולא השיב את הכסף. הוא השיב חלק מהכספים, ונותר לו חוב כלפי דוד בסכום של 18,000 דולר. בשנים 2022 ו-2023 דרש דוד מהמתלון את השבת החוב והמתלון הבטיח כי ישיב את הכסף אך לא עמד בהתחייבותו.

עוד מיוחס, כי לפני יום 28.10.23, קשר הנאשם עם אחר קשר לסחוט את המתלון באיומים, על מנת לקבל ממנו כספים על רקע חובותיו ליונה ודוד.

כן מיוחס, כי הנאשם התקשר למתלון, שעבד כנהג מונית, ביום 28.10.23, וביקש להזמין שירותי הסעה מכפר סבא לשדה התעופה ביום 29.10.23 בשעות הבוקר. המתלון הגיע למקום האיסוף בשעה 10:52 לערך, והתקשר לנאשם, שהכווין את המתלון לכתובת סמוכה. המתלון הגיע לכתובת זו, אחר נכנס לרכב, שאל את המתלון לשמו, ואמר לו "סע סע, תתקדם, אתה גונב מנשים זקנות כסף, אתה גנבת מיונה מיליון ₪". המתלון החל בנסיעה, ולאחר כ-30 מטרים,

עמוד 1

חסם הנאשם את המונית כשהוא רכוב על אופנוע, והורה למתלון לעצור. הוא פתח את דלת המונית, משך את המתלון בחולצתו והפיל אותו אל הכביש, והוא או האחר החלו לבעוט בו כשהוא שוכב על הכביש, תוך שהם אומרים "יא בן זונה, אתה חייב כסף, גונב מזקנות". עובר אורח צעק לעברם, לאחר מספר דקות, כי יחדלו ממעשיהם. לאחר מכן, נסעו השלושה לרחוב סמוך, שם הציג עצמו הנאשם כ"ולאד", הטיח במתלון כי הוא חייב ליונה סכום של 900,000 ₪, דרש לקבל את הכסף, ואמר "בגלל שאתה מבוגר אני לא פוגע בך". במשך כחצי שעה עמדו השלושה ברחוב, בעוד הנאשם מאיים על המתלון כי אם לא ישלם את סכום החוב ליונה, יפגע בו. הנאשם דרש את כספי החוב ליונה ולדוד באופן מידי, ובשל האיומים, המתלון מסר כי את כספה של יונה יחזיר לה, ואת חלק מהכספים של דוד יעביר לנאשם בתוך כשבוע. הנאשם קיבל את ההצעה ואמר "אתה בחור מבוגר, קח את הדברים שלך, אני מרחם עליך, אתה יכול להיות סבא שלי, אתה יכול ללכת ותיזהר לעשות טעות", והמתלון עזב את המקום ברכבו.

בהמשך לכך, במשך מספר ימים, התקשר הנאשם אל המתלון מדי יום פעמים רבות, דרש את העברת כספי החובות ליונה ולדוד באופן מידי, ואיים על המתלון כי יאתר אותו ויפגע בו אם לא יעביר את הכספים. ביום 5.11.23, התקשר הנאשם למתלון ודרש את כספי החובות, והמתלון ביקש מספר חשבון בנק על מנת לבצע את ההעברה. הנאשם שלח למתלון באמצעות אפליקציית וואטסאפ את פרטי החשבון, והמתלון ביצע העברה של 30,000 ₪ באותו יום לחשבון זה, בשל האיומים (להלן - **"התשלום הראשון"**).

לאחר התשלום הראשון, המשיך הנאשם להתקשר למתלון פעמים רבות מדי יום, דרש ממנו להעביר את כספי החובות, ואיים לפגוע בו אם לא יעשה כן. באחת השיחות, בסמוך ליום 21.11.23, דרש הנאשם באיומים כי המתלון יעביר לו 42,000 ₪ באופן מידי, לכיסוי החוב לדוד, והמתלון מסר כי ביכולתו לשלם 36,000 ₪ בלבד. ביום 21.11.23, הורה הנאשם למתלון להגיע למספרה בכפר סבא ולמסור שם את הכסף במזומן. באותו יום, בשעה 13:00 לערך, הגיע המתלון למקום, נכנס למספרה, והעביר לאחר 36,000 ₪ במזומן, בשל האיומים (להלן - **"התשלום השני"**).

לאחר שהמתלון יצא מהמספרה הגיח הנאשם, ואמר למתלון כי הוא חייב סכום נוסף של 42,000 ₪, איים כי יפגע בו אם לא יעביר את הסכום, והוסיף כי מדובר בתשלום האחרון, והמתלון עזב את המקום. מספר ימים לאחר מכן התקשר הנאשם אל המתלון ואמר לו כי אחרים המעוניינים לגבות את החוב של יונה אינם מוכנים לוותר על תשלומי, ולשאלת המתלון מדוע דרש ממנו לשלם 42,000 ₪ השיב, כי "זה אני שילמתי מהכיס בשבילך". הנאשם צירף לשיחה אחר, שדרש מהמתלון את כספי החובות, ואיים עליו כי אם לא ישלם "אל תדאג אנחנו נמצא אותך". הנאשם המשיך בשיחה ודרש מהמתלון את כספי החובות.

במהלך חודש דצמבר 2023, לפני יום 17.12.23, הנאשם התקשר אל המתלון מדי יום פעמים רבות, דרש כי יעביר לו 42,000 ₪ כחלק מתשלום החובות, ואיים עליו כי אם לא יעשה כן יאתר אותו ויפגע בו. נוכח האיומים, סיכמו כי המתלון יעביר לו את הסכום ביום 17.12.23. ביום זה התקשר הנאשם אל המתלון ודרש את הכסף, והמתלון, שהחליט שלא להמשיך להעביר התשלומים, טען כי בכוונתו לקבל הלוואה ממכר בעיר מודיעין על מנת לשלם. הנאשם קילל את המתלון, משפחתו ומכריו ואיים עליהם, ואמר, בין היתר "אני אאנוס את אמא שלך" ו"אני אחתוך

לך את האצבעות". בין יום 17.12.23 ליום 20.12.23, התקשר הנאשם למתלון פעמים רבות ושלח לו הודעות קוליות באמצעות אפליקציית וואטסאפ, ואיים לפגוע בו ובמשפחתו אם לא יעביר לו את הכסף שדרש לאלתר, תוך איום על המתלון. השיחות וההודעות נמשכו עד ליום 21.12.23, אז נעצר הנאשם.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית.

ראיות לעונש

4. בתצהיר נפגע עבירה מיום 19.12.24 מסר המתלון, כי כתוצאה מהתקיפה סבל מכאבים חזקים בגופו, במשך כחודש לאחר התקיפה, שהקשו עליו לתפקד. כן ציין כי השיחות שקיבל מהנאשם במשך כחודשיים לאחר התקיפה גרמו לו לפחדים ולחרדות. עוד מסר, כי בחודשיים שקדמו לעריכת התצהיר, פנו אליו שליחי הנאשם, שחידשו תחושות אלו. לדבריו, בהיותו מאוים, הנחתה אותו המשטרה כיצד לפעול במשך כשישה חודשים לאחר האירוע, והנחיות אלו חודשו כחודש לפני עריכת התצהיר. הנחיות אלו פגעו בעבודתו והוא מיעט לצאת מהבית. המתלון מסר גם כי הוא חושש לחייו, ולחיי בני משפחתו, וכי הנאשם סחט ממנו את חסכוניותו שנועדו לסייע לילדיו בלימודים, לאחר שיסיימו את שירותם הצבאי (ע/ת3).

טענות הצדדים

5. בא כוח התביעה טען, כי במעשיו פגע הנאשם באופן קשה בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו, וכן על שגרת חייו וביטחונו של הנסחט במישור האישי והכלכלי, תוך עשיית דין עצמית ופגיעה בקניינו ובאוטונומיה של הנסחט, לצד הטלת מורא ושיבוש חייו. לטענתו, נוכח מכלול נסיבות ביצוע המעשים, הפגיעה היא ברף הגבוה ביותר.

עוד עתר בא כוח התביעה לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: הנאשם סחט את המתלון, יליד שנת 1964, בהיעדר כל קשר מוקדם עמו, תוך קשירת קשר, ועל רקע חובות כלפי אחרים המתגוררים בארה"ב. מכאן, שהנאשם שימש מעין שכיר חרב של אחרים במסכת סחיטה ואיומים שנמשכה כמעט חודשיים, באופן יומי; האירוע החל בתקיפת המתלון על ידי הנאשם ואחר, תוך שהמתלון שרוע על הכביש. השניים דרשו העברת כספים באיומים; בהמשך לכך סוכם שהמתלון יעביר להם כספים; במשך כשבוע התקשר הנאשם אל המתלון מדי יום ודרש את החזר הכספים תוך שאיים עליו; בשל האיומים, המתלון העביר לנאשם סכום של 30,000 ₪; הנאשם המשיך להתקשר למתלון ולאיים עליו שיפגע בו ובבני משפחתו תוך דרישת כספים; בשל האיומים, המתלון העביר לנאשם סכום נוסף של 36,000 ₪; הנאשם המשיך ואיים על המתלון ובני משפחתו, תוך דרישת כספים נוספים, במשך חודש ימים; הנאשם לא הרפה מהמתלון גם לאחר העברת סכומים משמעותיים בשני שלבים והמעשים פסקו רק לאחר שהמתלון הגיש תלונה במשטרה; אין בחובות של המתלון כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם.

בהקשר זה גם ביקש לקחת בחשבון את הנזקים הפיסיים, הנפשיים והכלכליים שנגרמו למתלון

בתקופת הסחיטה, ושנמשכים עד היום, כפי שבאו לידי ביטוי בתצהיר נפגע העבירה. עוד ציין, כי בשל חשש הנסחטים לפנות למשטרה, על בתי המשפט להטיל ענישה מרתיעה.

עוד טען, כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה, נע המתחם בין מאסר לתקופה של 36 חודשים ובין מאסר לתקופה של 60 חודשים, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי ופיצויים.

בתוך המתחם עתר לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: חרף גילו הצעיר של הנאשם, הוא צבר ארבע הרשעות קודמות, בעבירות סחיטה באיומים, סמים ואלימות, בגין הוטלו עליו מאסרים בפועל; את העבירות ביצוע בעוד תלויים ועומדים שני מאסרים על תנאי בעניינו - האחד, לתקופה של ארבע חודשים, והשני, לתקופה של שישה חודשים. באחד התיקים, מדובר בנסיבות דומות של סחיטה באיומים מתוך בית המעצר, ויש בכך כדי ללמד על התעוזה במעשיו והצורך להחמיר בעונשו בשל מסוכנותו ודפוסיו העברייניים.

לטענתו, אלמלא ההודאה, היתה התביעה מבקשת למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם, בשל שיקולי הרתעה. עם זאת, בשל הודאתו של הנאשם, עתר למקם את הנאשם במחצית המתחם, ולהפעיל במצטבר את שני המאסרים על תנאי התלויים ועומדים נגדו. בהקשר זה הדגיש, כי כל חפיפה של העונשים מנוגדת לתכלית שבהטלת המאסרים על תנאי. כן ציין, כי בעניינו של הנאשם יש חשיבות להרתעת היחיד, נוכח התנהלותו, וכן להרתעת הרבים, כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון ביחס לעבירות המיוחדות. עוד הוסיף, כי יש להשית על הנאשם פיצוי משמעותי, שלא יפחת מהסכום שקיבל מהמתלונן בשל מעשה הסחיטה, וישקף גם את הצורך במתן פיצוי עונשי בשל הנזקים שגרם למתלונן, ואת ההיבטים ההרתעתיים.

מכאן עתר להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 50 חודשים בגין המעשים שביצע, ולהפעיל במצטבר את שני עונשי המאסר, כך שבסך הכל יוטל עליו מאסר לתקופה של 60 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצויים.

6. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון את נסיבות המקרה כדלקמן: מדובר במתלונן שצבר חובות גדולים לשני תושבי חו"ל, שכלל לא נחקרו. דרישת החוב היתה על רקע חובות אלו, היא כללה דרישה לתשלום סכומים פחותים מסכומי החוב. מדובר, אפוא, בחוב לגיטימי, שנגבה אמנם בדרכים לא חוקיות, אולם מדובר בסחיטה ברף נמוך יותר מסחיטה בגין חוב שנוצר יש מאין, שאף מוסיפים עליו ריבית שלא כדין. בשל נסיבות אלו, לטענתו, במדרג עבירות הסחיטה, לא מדובר כאן בסחיטה ברף גבוה, אלא במדרג הנמוך. אשר לתקיפה, טען כי מדובר בבעיטה אחת בלבד.

כן הוסיף, כי המתחם לו עתר בא כוח התביעה מבוסס על סחיטה באיומים ברף גבוה בהרבה, ועל מקרים שבחלקם הוטלה ענישה מקלה מהמתחם לו עתרה התביעה. באותם מקרים שהגישה התביעה, המדובר בסחיטה על רקע מיני, או בסחיטה באמצעות ארגוני פשיעה על רקע גביית "פרוטקשן". מכאן טען, כי אין כל בסיס למתחם לו עתרה התביעה.

אשר לתצהיר נפגע העבירה טען, כי יש בו טענות שאין להן כל בסיס בעובדות כתב האישום או בחומר החקירה, ואין בו גם התייחסות לחובות של המתלונן. כן טען, כי נפגע העבירה מייחס לנאשם כי פנה אליו בחודשים האחרונים, עניין שאין לו כל יסוד עובדתי.

לטענתו, לפי מדיניות הענישה במקרים דומים לענייננו, מתחם העונש ההולם נמוך בהרבה מזה לו עתרה התביעה, וזאת אף במקרים חמורים יותר.

עוד עתר לקחת בחשבון בתוך המתחם את הנסיבות הבאות: הנאשם, צעיר בן 24, בן למשפחה נורמטיבית, ואביו מתנדב במשטרת כפר-סבא מזה 30 שנים; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. בכך הוביל לחיסכון בזמן שיפוטי; הגם שעומדות לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות, הוא מבקש לשנות מדרכיו.

כן טען, כי בשל הודאתו של הנאשם ונטילת אחריות, אין מקום לצבור את המאסרים על תנאי לחובתו של הנאשם, אלא לחפוף ביניהם ובין העונש שיוטל.

מכאן עתר להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר לתקופה של 18 או 19 חודשים, תוך חפיפת המאסרים על תנאי זה לזה ולעונש שיוטל.

7. בדברו האחרון, התנצל הנאשם בפני בית המשפט, מסר כי הוא גורם צער למשפחתו, וביקש התחשבות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על ביטחונו, שלווה נפשו, קניינו וחירותו של הפרט, ועל האוטונומיה של הפרט, כמו גם הגנה על שלום הציבור וביטחונו, ועל הסדר החברתי (ע"פ 6264/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.2.24); ע"פ 395/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.5.22); ע"פ 3791/18 **לוי נ' מדינת ישראל** (2.10.18)).

בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתה של עבירת הסחיטה באיומים בפסיקה ענפה, וזאת בשל הפגיעה הקשה בערכים החברתיים כתוצאה ממנה וערעור מהלך חייו של הנסחט. כך הדגיש בית המשפט העליון, כי:

"עבירת הסחיטה באיומים מביאה את הנסחט למצוקה, לכאב, לדאגה, מטילה עליו מורא, ומשבשת באופן מהותי את מהלכם התקין של חייו ... מעצם טיבה, עבירת הסחיטה באיומים מביאה לפגיעה באוטונומיה של הנסחט, שכן לנוכח המורא המוטל עליו מתוקף האיום, נפגעת יכולתו לבחור ולתכנן את פעולותיו באופן חופשי" (ע"פ 395/22, לעיל, בפסקאות 10 ו-12).

כן נקבע, בהקשר זה, כי:

"עבירת סחיטה באמצעות איומים פוגעת קשות במרקם חייהם של קורבנות העבירה הנסחטים - במישור האישי והכלכלי כאחד - כאשר הסוחט עושה דין לעצמו, מנצל לרעה את עודף הכוח שבידו, פוגע בחופש הבחירה של נפגע העבירה וגוזל את קניינו" (ע"פ 4416/23 **מהרי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 22 (4.10.23)).

9. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס למידת החומרה של עבירת הסחיטה שבוצעה, נוכח

נסיבותיה של העבירה, ובכללן:

הרקע לביצוע העבירה - יש בקיומו של חוב, שהסוחט מבקש את השבתו, שיקול לקולא. עם זאת, הודגשה בפסיקה חומרת עבירת הסחיטה באיומים, גם כשזו מבוצעת על מנת להביא להשבת חוב לגיטימי, בדרך של "עשיית דין עצמי" (ע"פ 4246/23 מדינת ישראל נ' אבו שאח (13.7.23));

ביצוע המעשה שנדרש על ידי הנסחט - הוא שיקול לחומרה (ע"פ 395/22, לעיל). בהקשר זה יש להתחשב, ביחס בין הסכום שנדרש הנסחט לשלם, ובין הסכום אותו העביר בפועל (ע"פ 6264/23, לעיל), וכן ביחס שבין סכום החוב ובין הסכום שנדרש הנסחט לשלם (עניין אבו שאח, לעיל);

גם משך תקופת הסחיטה - משליך על חומרת העבירה. ככל שהסחיטה נמשכת זמן רב יותר, כך מתעצמת הפגיעה בנסחט (ע"פ 395/22, לעיל; ע"פ 1077/19 אמסלם נ' מדינת ישראל (29.10.19); ע"פ 6264/23, לעיל);

אופי האיומים - ככל שהאיומים קשים יותר, כך חומרת העבירה מתעצמת (ע"פ 6264/23, לעיל; ע"פ 3184/24 מדינת ישראל נ' מלאק (29.5.24)). ברי גם כי יש בליווי מעשה האיומים גם במעשה אלימות כדי להחמיר באופן ממשי את הפגיעה בנסחט;

טיבו של האמצעי שניטל מהנסחט בעקבות הסחיטה - סחיטת כספים, למשל, פוגעת ביכולתו של הנסחט לתכנן את פעולותיו ומשבשת באופן מהותי את חייו (ע"פ 395/22, לעיל). סחיטות אחרות עשויות להוביל לפגיעות מגוונות בערכים החברתיים הרלוונטיים.

10. עתה - לבחינת הנסיבות במקרה הנדון, על מנת לקבוע את חומרתה של עבירת הסחיטה.

ברקע לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם, ניסיון לגבות חובות לגיטימיים של המתלון כלפי דוד ויונה, שאינם תושבי ישראל. המדובר, אמנם, בשיקול המקל, במידה מסוימת, בחומרת המעשים המיוחסים לו, ביחס לעבירות סחיטה שאינן מבוצעות על בסיס קיומו של חוב. עם זאת, גם במקרה הנדון, לא ניתן להשלים עם תופעה של גביית חובות באמצעות שימוש באיומים ואלימות. לפיכך, אין בכך כדי להפחית מחומרת המעשים במידה משמעותית.

מעשיו של הנאשם הביאו את המתלון להעביר לו כספים לדרישתו, וזאת בסכום של 66,000 ₪, בשני תשלומים. בכך, העביר המתלון לנאשם את מלוא התשלום שסוכם, נכון למועד ביצוע התשלום השני. אכן, מדובר בסכום נמוך ביחס לחוב בכללותו, העומד על 68,000 דולר בסך הכל. אלא שכבר ביום בו ביצע המתלון את התשלום השני, דרש ממנו הנאשם תשלום נוסף. במהלך התקופה, אף הטיח בו הנאשם כי הוא חייב ליונה 900,000 ₪ - סכום העולה במידה ניכרת על שווי החוב כלפיה. הנאשם שב ודרש מהמתלון להעביר לו כספים במשך מספר שבועות לאחר התשלום השני, ובהתמדה. למעשה, דרישותיו של הנאשם הופסקו אך בשל פניית המתלון למשטרה, ואלמלא היה פונה, יתכן כי נאלץ היה להעביר לנאשם סכומי כסף נוספים (ראו, בהקשר זה: ע"פ 6264/23, לעיל, בפסקה 11; עניין לוי, לעיל, בפסקה 13). מכל מקום, ברי כי מדובר בסכום ניכר, שבנטילתו פגע הנאשם במתלון באופן משמעותי. מכאן, שאין לזקוף לזכותו של הנאשם, את היותו של הסכום הנסחט נמוך מסכום החוב.

מסכת הסחיטה נמשכה כחודשיים - מיום 29.10.23 ועד ליום 21.12.23. מדובר בתקופה

ממושכת, במהלכה הנאשם שב ופנה אל המתלונן מספר רב של פעמים, על מנת לדרוש כספים, תוך איום עליו ועל בני משפחתו. יש בכך להצביע על חומרתם הרבה של המעשים.

אשר לאופי המעשים - האיומים כללו דרישה חוזרת ונשנית לתשלומים, במפגשים, בשיחות טלפון, ובהודעות וואטסאפ. הנאשם עשה שימוש באיומים ברף גבוה ביותר, לרבות אמירות, לפיהן "אני אחתוך לך את האצבעות", "או שאתה בא מביא לי כסף היום או שאתה מת", "אני רק בית סוהר אשב עליך", ו"אני תופס אותך, קורע לך את כל הגוף". כן כללו הדברים איומים כלפי בני משפחתו של המתלונן, דוגמת "אני אאנוס את אמא שלך", "אנחנו נזיין לך ת'ילדים ת'משפחה", ו"אני אחפש את אבא שלך בכל בית אבות בירושלים". לצד דברי האיומים גם תקף הנאשם את המתלונן עם אחר, במסגרת מסכת הסחיטה. הוא משך אותו בחולצתו עת ישב ברכבו, כך שהמתלונן נפל אל הכביש, והוא או שותפו בעטו בו, תוך שהשניים דורשים התשלום. הם חדלו ממעשיהם רק עם הגעת עובר אורח שצעק לעברם. גם בכך יש כדי להוות שיקול לחומרה.

גם תדירות דרישת הכספים - מספר רב של פעמים כמעט מדי יום, תוך יצירת קשר ישיר עם המתלונן במפגשים עמו, בטלפון ובהודעות - מלמדת על חומרת הסחיטה.

בנוסף לנסיבות אלו, בקביעת מתחם העונש ההולם למעשיו של הנאשם, לקחתי בחשבון גם את הנסיבות הבאות: המתלונן הוא אדם מבוגר, ואין בינו ובין הנאשם כל היכרות מוקדמת. מלבד הנזק הכלכלי שנגרם למתלונן, הנאשם גם היה מעורב בתקיפת המתלונן והוא גרם לו פגיעה פיזית, כתוצאה מהאלימות שנקט כלפיו, ופגיעה נפשית, כתוצאה מהפעלת הלחץ כלפיו, ודרישות התשלום החוזרות, כפי שעולה מתצהיר נפגע העבירה; את חלק מהמיוחס לו, ביצע הנאשם יחד עם אחרים.

11. מכאן, שנסיבות ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם, מלמדות על ביצוע עבירות ברף החומרה הגבוה, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים - גבוהה, גם אם אינה ברף הגבוה ביותר של עבירת הסחיטה באיומים.

12. ניתן להתרשם ממדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירת סחיטה באיומים מהפסיקה שתובא להלן. ברי, כי נסיבותיו של כל מקרה שונות, ויש לבצע ההתאמות הנדרשות למקרה הנדון כאן, בהתאם לנסיבות שפורטו.

תחילה, תפורט להלן פסיקה שעניינה בסחיטה באיומים הכוללת גם היבט של אלימות:

- ע"פ 2924/23 **טשלה נ' מדינת ישראל** (18.6.23) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של סחיטה בכוח, סחיטה באיומים, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, והחזקת סכין, בגין אירוע בו פנה אל המתלונן על מנת לדרוש חוב בסכום של ₪ 150,000 עבור אחרת, תקף אותו באגרופ, איים עליו, והציג סכין. בהמשך ניסה להתקשר אליו ללא מענה, ולאחר מכן, תקף אותו יחד עם אחרים בכך שגרר אותו מרכבו, הפיל אותו ובעט בפלג גופו העליון. כלל האירועים נמשכו כשבוע. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 36 חודשים ובין מאסר לתקופה של 60 חודשים, והוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 36 חודשים, לצד מאסרים על תנאי ופיצוי למתלונן בסכום של ₪ 15,000. הנאשם חזר בו מערעורו.

במקרה זה, עניינה של הסחיטה בניסיון להשיב חוב קיים עבור אחרת. הסחיטה אמנם לא

הביאה להעברת תשלום, אולם האלימות שהופעלה במסגרת הסחיטה היתה חמורה יותר מזו שהופעלה כלפי המתלונן שבפניי, ובשתי הזדמנויות שונות;

- ע"פ 6515/16 **טברי נ' מדינת ישראל** (26.4.18) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בשלוש עבירות של סחיטה באיומים, תקיפה, איומים, ואיומים על שוטר, בגין אירוע בו דרש מהמתלונן, בעקבות סכסוך בינו ובין גיסו, תשלום של 12,000 ₪. בהמשך סחט את המתלונן שוב, והוא נאלץ לשלם לנאשם סכום נוסף של 42,000 ₪, וכן לבצע תשלומים נוספים. כשהמתלונן סירב לשכור רכב עבור הנאשם, הוא שרט את המתלונן. ביחס לאירועי הסחיטה נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 3 שנים ובין מאסר לתקופה של 5 שנים, והוטל על הנאשם, ביחס לאירוע הסחיטה ואירוע האיומים על השוטר, מאסר לתקופה של 5 שנים, לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי בסכום של 25,000 ₪. ערעורו של הנאשם נדחה.

מקרה זה, כלל דרישה לתשלום סכום דומה לענייננו, אולם ללא חוב קיים, והמעשים גם כללו אלימות, הגם שמידת חומרתה נמוכה יותר מבענייננו;

- ע"פ 1551/15 **שולי נ' מדינת ישראל** (6.9.16) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, ב-15 עבירות של סחיטה באיומים וב-15 עבירות של קשירת קשר, בגין סחיטה שביצע, יחד עם אחרים, כלפי 15 מתלוננים שונים, על מנת לגבות כספים בגין המחאות חוזרות, וזאת בדרך של הטרדות טלפוניות והפחדות. בחלק מהמקרים, גם הושלך חומר נפץ לעבר בתי המתלוננים, ובחלק מהמקרים, העבירו המתלוננים כספים. 14 מבין 15 האירועים, אירעו במשך פרק זמן של כחודשיים. נקבע כי מתחם העונש ההולם **ביחס לכל אירוע** נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 48 חודשים, והוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 46 חודשים, לצד מאסר על תנאי, חילוט, וקנס.

מדובר באירועים בהם אופי האיומים דומה, אולם האלימות שהופעלה חמורה יותר והיא כוללת השלכת חומר נפץ כלפי מספר מתלוננים. הסחיטה בוצעה תוך שימוש בהמחאות חוזרות, ונראה שבוצעה על בסיס חוב קיים.

עתה, לפסיקה שעניינה באירועי סחיטה שאינם כוללים מעשי אלימות כלפי המתלוננים, אך דומים למקרה הנדון כאן במאפיינים אחרים:

- ע"פ 7722/23 **צבאג נ' מדינת ישראל** (13.6.24) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של סחיטה באיומים. לפי כתב האישום, הנאשם התחזה לעובד שב"כ ודרש מהמתלונן, שבת זוגו היא תושבת השטחים ללא אישור כניסה לישראל, תשלום בסכום של 40,000 ₪, עבור חוב כלפי אחר. כן איים על המתלונן שידווח למשפחתו כי הוא "מלשין", במשך תקופה של כשבועיים. המתלונן שילם לאחר במהלך התקופה סכום של 8,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 20 חודשים, והוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 11 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 4,000 ₪. ערעורו של הנאשם התקבל, בשל נסיבות מיוחדות, לרבות הזמן שחלף מביצוע העבירה, תשלום מלוא הפיצוי והמלצת שירות המבחן, והוטל על הנאשם, בסופו של דבר, מאסר לתקופה של 9 חודשים בדרך של עבודות שירות.

מדובר בסחיטה באיומים ברף נמוך יותר, הן מבחינת הסכום הנדרש, הן מבחינת תקופת הסחיטה, והן מבחינת עצמת האיומים, שגם לא כוללים אלימות, ובוצעו על מנת להשיב חוב קיים כלפי אחר. למעשה לא ניתן ליתן לו משקל של ממש בקביעת המתחם בשל נסיבותיו הייחודיות;

- **ע"פ 6264/23, לעיל** - הנאשמים הורשעו, לפי הודאותיהם, בעבירה של סחיטה באיומים. לפי כתב האישום, הנאשמים הגיעו לבית המתלון, השמיעו איומים, דרשו כי ישלם להם סכום של 300,000 ₪, והוא העביר להם 173,000 ₪. כן הוסיפו ואיימו עליו, והנחו אותו כיצד למסור להם את יתרת התשלום. המתלון דיווח על כך למשטרה למחרת, ובשבועיים שלאחר מכן, המשיך נאשם 1 לשוחח עם המתלון, לאיים עליו, ולדרוש את התשלום, עד שנעצר. נקבע, ביחס נאשם 1, מתחם עונש הנע בין מאסר לתקופה של 21 חודשים ובין מאסר לתקופה של 36 חודשים, והוטל עליו מאסר לתקופה של 24 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בסכום של 100,000 ₪. ביחס לנאשם 2 נקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 15 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, והוטל עליו מאסר לתקופה של 16 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי בסכום של 75,000 ₪. ערעורו של נאשם 1 נדחה, ואילו ערעור המדינה, ביחס לשני הנאשמים התקבל, כך שבסופו של דבר, הוטל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 30 חודשים, ועל נאשם 2 מאסר לתקופה של 22 חודשים, תוך שצוין כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין.

במקרה זה, הסחיטה נמשכה פרק זמן קצר יותר מתקופת הסחיטה שביצע הנאשם, ולא נלווית לה עבירת אלימות. מנגד, לא היה חוב קיים בבסיס דרישת התשלום והסכום שהועבר גבוה יותר מזה שהועבר על ידי המתלון שבפני;

- **ע"פ 7663/22 גמאסייה נ' מדינת ישראל (11.1.23)** - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בריבוי עבירות סחיטה באיומים, בגין אירוע בו דרש מהמתלון לשלם לו סכום של 20,000 ₪, בשל עבודה שלטענתו ביצע עבורו ובהמשך סכום נוסף של 20,000 ₪, כ"קנס". את האיומים השמיע בשני מועדים עם אחר, ובהודעות ששלח למתלון, והן הופנו כלפיו וכלפי בתו. האירועים נמשכו כשבועיים, ובמהלכם העביר המתלון לנאשם 2,000 ₪. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 22 חודשים ובין מאסר לתקופה של 40 חודשים, והוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 31 חודשים, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי בסכום של 4,000 ₪. הנאשם חזר בו מערעורו.

גם במקרה זה, מדובר בסחיטה שנמשכה פרק זמן קצר יותר, ללא אלימות. כן מדובר בדרישת סכום נמוך יותר, חלקו עבור עבודה שנטען כי בוצעה, ובהעברת סכום קטן בפועל;

- **ע"פ 266/22 בדור נ' מדינת ישראל (25.5.22)** - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של סחיטה באיומים ואיומים, בגין שני אירועים בהם הציג עצמו בצ'אט אינטרנטי כקטינה, יצר קשר עם המתלוננים, ובהמשך פנה אליהם כאבי הקטינה. על מתלון אחד איים, בשיחות טלפון ובהודעות, דרש ממנו תשלום של 20,000 ₪, וקיבל בסופו של דבר סכום של 15,000 ₪, בסיוע אחר, וזאת במשך תקופה שנמשכה כשבוע. על המתלון השני איים. נקבע מתחם עונש הולם, ביחס לשתי העבירות, הנע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים, והוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 13

חודשים, לצד מאסרים על תנאי ופיצוי בסכום של 7,000 ₪. הנאשם חזר בו מערעורו. גם במקרה זה נדונה סחיטה ברף נמוך יותר, מבחינת סכום התשלום, מבחינת משך הסחיטה, ומבחינת עצמת האיום, אולם אין מדובר בסחיטה על רקע חוב קיים;

- ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.18) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של סחיטה באיומים, בגין אירוע בו דרש כספים מהמתלון, תוך העברת מסרים מאיומים, לרבות איום באלימות. המתלון העביר לנאשם ולאחר סכום של 21,000 ₪ במשך תקופה של כשלושה חודשים. נקבע כי מתחם העונש נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 48 חודשים, והוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 22 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסכום של 12,675 ₪. ערעור הנאשם נדחה.

העבירות בוצעו, במקרה זה, במשך תקופה דומה לזו שבמקרה שבפניי, אולם הועבר סכום נמוך יותר, ולא נעשה שימוש באלימות. מנגד, המעשים לא בוצעו על רקע חוב קיים.

13. מתחם העונש ההולם ביחס לעבירת התקיפה בנסיבות מחמירות, שלא בהקשר של סחיטה באיומים, נע בין מאסר קצר ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים (רע"פ 85/17 הרוש נ' מדינת ישראל (4.1.17); ע"פ (מחוזי מרכז) 46278-05-13 אלבכרי נ' מדינת ישראל (10.11.13); ע"פ (מחוזי מרכז) 11018-04-11 גורין נ' מדינת ישראל (7.8.11)).

14. לא מצאתי ליתן משקל לפסיקה אליה הפנו הצדדים, שעניינה בדרישות תשלום שנסיבותיהן שונות במידה ניכרת, כמו למשל אירועי סחיטה פחותים או חמורים באופן משמעותי בחומרתם, אירועים שלא כוללים סחיטה כלכלית אלא אחרת, אירועי סחיטה הכוללים גם עבירות נוספות, ועוד.

15. כאמור, סקירת הפסיקה מלמדת כי היבטים שונים עשויים להשפיע על חומרת העונש, לרבות: שימוש באלימות אם לאו, משך הסחיטה, עוצמת האיומים, הסכום שנדרש, הסכום שהועבר בפועל, קיומו של חוב לגיטימי אם לאו, ועוד. יודגש, בהקשר זה, כי המקרה הנדון חמור במרבית ההיבטים מרוב הפסיקה שפורטה.

מכאן, שמתחם העונש ההולם עבור מעשי הנאשם נע בין מאסר לתקופה של 30 חודשים ובין מאסר לתקופה של 54 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי.

16. אשר לשיעור הפיצוי - מהפסיקה עולה כי גובה הפיצוי נקבע הן בהתאם לחומרת המעשים, והן בהתאם לסכום שניטל מהנסחט. מכאן, שמתחם הפיצוי ההולם את המקרה שבפניי נע בין סכום של 10,000 ₪ ובין סכום של 40,000 ₪.

קביעת העונש הראוי

17. בקביעת העונש הראוי בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות:

לזכותו של הנאשם עומדות הנסיבות הבאות: הנאשם צעיר, בן 24, בן למשפחה נורמטיבית; הנאשם הודה במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, חסך את עדותו של המתלון, וחסך בזמן שיפוטי.

לחובתו של הנאשם עומדות הנסיבות הבאות: לנאשם עבר פלילי מכביד, ביחס לגילו הצעיר, הכולל הרשעות בעבירות זהות לעבירות שבגין נדון כאן, משמע סחיטה באיומים ואיומים, וזאת לצד הרשעה בעבירות של קשירת קשר, סמים, שיבוש, הפרת הוראה חוקית, ונהיגה פוחזת ברכב. בגין חלק מהעבירות נשפט בבית משפט לנוער. על הנאשם הוטלו כבר עונשי מאסר קודמים ואף מאסרים על תנאי שהוטלו עליו לא הרתיעוהו מביצוע המעשים המיוחסים (ע/ת1; ע/ת2).

18. לא מצאתי מקום ליתן משקל של ממש לשיקולים של הרתעת היחיד והרתעת הרבים, שכן לא הונחה בפניי התשתית הנדרשת להוכחת הטענה כי קיים סיכוי ממשי כי הטלת עונש מסוים תביא להרתעת הנאשם, או כי החמרה בעונשו תגרום להרתעת הרבים, מביצוע העבירות הנדונות, לפי סעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין.

19. יש להדגיש, כי נוכח עברו הפלילי של הנאשם, אלמלא הודאתו, ניתן היה למקמו בחלקו העליון של המתחם. עם זאת, נוכח הודאתו וגילו הצעיר, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם. למעשה, הצדדים אינם חלוקים על מיקום הנאשם בתוך המתחם.

20. האם יש מקום לצבור את שני המאסרים על תנאי זה לזה ולעונש המוטל בתיק שבנדון?

כידוע, הכלל הוא כי מאסר על תנאי המופעל, יבוצע במצטבר לעונש המוטל. עם זאת, בית המשפט רשאי להורות על חפיפת העונשים, באופן מלא או חלקי, מטעמים שיירשמו (סעיף 58 לחוק העונשין).

נסיבותיו של הנאשם מצדיקות חפיפת עונשי המאסר על תנאי זה לזה, אך צבירתם לעונש המוטל בתיק זה. לעניין החפיפה בין עונשי המאסר על תנאי לקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בשלב מוקדם ושיתוף הפעולה שלו עם ההליך המשפטי, וזאת לצד גילו הצעיר, ומבוקשו עתה לשנות את דרכיו. בהחלטה על צבירת המאסרים על תנאי למאסר המוטל בתיק זה לקחתי בחשבון את עברו המכביד של הנאשם ואת העובדה כי לא השכיל לשנות מדרכיו עד עתה, למרות המאסרים על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגדו.

סיכום

21. לפיכך, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 42 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 21.12.23;

ב. יופעל מאסר על תנאי מת"פ 31571-11-19, לתקופה של 4 חודשים (ע/ת4), וכן יופעל מאסר על תנאי מת"פ 38883-05-22, לתקופה של 6 חודשים (ע/ת5), כך שיצטברו זה לזה, ויבוצעו במצטבר למאסר המוטל בתיק זה, ובסך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 48 חודשים, בניכוי ימי מעצרו, כאמור;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע, בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו;

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו;

ה. פיצוי בסכום של 30,000 ₪ שישולם למתלונן ב-10 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר

מיום 1.3.25, והיתרה לא יאוחר מ-1 בכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ה, 26 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.